

Biografies

Cor de Cambra del Palau de la Música Catalana

És un dels cors professionals més prestigiosos de l'Estat espanyol. Va ser creat per l'Orfeó Català l'any 1990 amb la missió de difondre la música coral universal, promoure la recuperació del patrimoni musical català i fomentar la nova creació. Jordi Casas i Bayer en fou el director durant els primers 21 anys. Des del setembre del 2011 al juny del 2016, Josep Vila i Casañas va ser-ne el director titular. I des d'aquest mes de setembre ho és Simon Halsey. La qualitat de cadascun dels components, als quals s'exigeix un alt nivell vocal i artístic, aporta al grup un potencial que li ha permès de travessar fronteres i esdevenir un referent internacional. Ha estat dirigit per grans mestres, com R. Jacobs, M. Minkowski, K. Nagano, S. Rattle, G. Dudamel, D. Barenboim, Ch. Rousset i V. Jurowski. Des de l'any 2010, la formació és membre de The European Network for Professional Chamber Choirs (TENSO). La temporada passada el Cor va protagonitzar una gira amb Les Musiciens du Louvre, dirigits per Marc Minkowski.

Nicolas Fink

Ha dirigit el Cor de la Ràdio de Berlín, els cors de la Ràdio de Leipzig (MDR) i de la Ràdio de Colònia (WDR), el Cor de Ràdio França, el Cor de la Casa da Música de Porto i el Cor Edvard Grieg, entre molts d'altres. A més, ha estat director de cor en diferents projectes concertístics del Cor de la Ràdio Bavaresa i el Cor de Cambra de la RIAS, i ha preparat importants peces corals per a Sir Simon Rattle, Marek Janowski i Thomas Hengelbrock. El 2014 es va estrenar en el càrrec de director del Cor del Festival de Schleswig-Holstein.

La temporada 2016-17, amb motiu de la inauguració de la Filharmonia de l'Elba (Hamburg), Fink dirimirà la cantata *Figure humaine* de Poulenc, que serà interpretada pel Vocalconsort de Berlín i coreografiada per la prestigiosa companyia Sasha Waltz & Guests. Així mateix, l'han convidat novament a dirigir els cors de la Ràdio de Colònia i de la Casa da Música de Porto, i es farà càrrec del Festival de Cultures Corals amb el Cor de la Ràdio de Berlín. Com a director, empenirà nous projectes amb els cors de Berlín, de la Ràdio de Leipzig i de Ràdio França.

Experimentat i virtuós director de les grans obres a cappella de Rachmàninov, les seves gravacions amb el segell Carus de *La divina litúrgia de sant Joan Crisòstom* –interpretada pel Cor de la Ràdio de Berlín– i *Les vespres* –interpretada pel Cor de la Ràdio de Colònia– l'han fet mereixedor del rotund elogi de la crítica. Alhora, els guardons Prix Italia han nominat la producció televisiva en què Fink dirigeix un cant de *Les vespres* a càrrec del WDR –producció capitanejada per Enrique Sánchez Lansch, autor del documental *Rhythm is it*. Entre els seus enregistraments també hi ha la peça *Quatre motets pel temps de Nadal* de Poulenc, interpretada pel Cor de la Ràdio de Berlín.

Com a docent, va ser al capdavant d'uns tallers realitzats a Hong Kong i a Indonèsia el 2016, i va codirigir amb Simon Halsey la classe magistral de direcció coral del Festival de Música de Schleswig-Holstein. Després d'una reeixida col·laboració amb el Cor Juvenil Edvard Grieg de Noruega, continuarà treballant amb joves cantaires, ara com a codirector artístic i director musical del Cor Juvenil Suís.

Amb la col·laboració de:

Troba'ns a:

www.palaumusica.cat

DIUMENGE, 22 DE GENER DE 2017 – 12.00 h
Cicle Cor de Cambra *Petit Palau*

Els perfums de França

Cor de Cambra del Palau de la Música Catalana
Nicolas Fink, director

PALAU
DE LA
MÚSICA
ORFEO
CATALÀ

DL B 1189-2017

Programa

Camille Saint-Saëns (1835-1921) <i>Zwei Chöre, op. 68</i>	5'	Darius Milhaud (1892-1974) <i>Naissance de Vénus, op. 292</i>	6'
I. Calme des nuits II. Les fleurs et les arbres		I. Les heures II. Vénus III. Le vent IV. Les heures	
Francis Poulenc (1899-1962) <i>Un soir de neige</i>	7'	<i>Les deux cités, op. 170</i>	13'
I. De grandes cuillers de neige II. La bonne neige III. Bois meurtri IV. La nuit, le froid, la solitude		I. Babylone (Maria Genís, soprano; Aniol Botines, tenor) II. Elégie (Assumpta Cumí, contralt) III. Jérusalem	
Jehan Alain (1911-1940) <i>Complainte de Jean Renaud</i>	3'	Francis Poulenc <i>Sept chansons</i>	14'
Claude Debussy (1862-1918) <i>Trois chansons de Charles d'Orléans</i>	7'	I. La blanche neige II. A peine défigurée III. Par une nuit nouvelle (Aniol Botines, tenor; Daniel Morales, baix) IV. Tous les droits V. Belle et ressemblante VI. Marie VII. Luire (Maria Genís, soprano; Mariona Llobera, contralt)	
I. Dieu! Qu'il la fait bon regarder II. Quand j'ay ouy le tambourin (Elisenda Arquimbau, contralt) III. Yver, vous n'estes qu'un vilain (Júlia Sesé, soprano; Assumpta Cumí, contralt; Carles Prat, tenor; David Pastor, baix)			
Jehan Alain <i>Chanson à bouche fermée</i>	2'		

Durada aproximada del concert: 60 minuts sense pausa

La tradició coral francesa

L'any 1920 apareix el Grup dels Sis, oposat radicalment a l'estètica romàntica. Dins d'aquest grup, de gran influència però de vida breu, trobem dos compositors que són el nucli del programa d'avui: Francis Poulenc i Darius Milhaud. Durant el Nadal del 1944, en plena ocupació alemanya, Poulenc posa música a quatre textos de Paul Éluard que agrupa amb el nom d'*Un soir de neige*. Si la neu era per a Poulenc símbol de repressió, també ho era de resistència i de fe en l'ésser humà. En aquest sentit, el text remet a Winterreise de Schubert, tot i una mirada a la polifonia del Renaixement. L'apropament de Poulenc a la música coral esclata amb el seu apropament al catolicisme, l'any 1936, quan escriu les *Sept chansons*, també amb text d'Éluard, en les quals avança moltes característiques d'*Un soir de neige*.

Si Éluard fou referencial per a Poulenc, la relació entre Milhaud i Paul Claudel va ser encara més intensa, no sols des del punt de vista artístic, amb col·laboracions com *Les deux cités*, sinó també personal. L'any 1940 Milhaud esdevé secretari de Claudel i l'acompanya als Estats Units, on restarà nou anys. Durant aquest període posa música a *La naissance de Vénus* de Supervielle, temàtica que encaixa amb l'imaginari de Milhaud, ple de referències al passat però amb la mirada transgressora inherent al compositor.

Aquest diàleg entre formes del passat i harmonies modernes és present també a *Trois chansons de Charles d'Orléans*, en les quals Debussy excel·leix en l'art de traduir en música les més subtils inflexions del llenguatge. Debussy va incidir poc en la música coral, tot i aquesta obra escrita entre el 1898 i el 1908, però la seva influència fou important, com ho demostra la producció de Jehan Allain, compositor poc conegut. Destacat organista, interessat per la música antiga i les cultures orientals, la seva mort prematura va truncar una carrera prometedora, com demostren les *Chansons a bouche fermée* i la *Complainte a Jean Renaud*.

En una línia diferent trobem els *Dos cors, op. 68* de Saint-Saëns, compositor anterior als esmentats, sovint infravalorat però de personalitat indiscutible. *Calme des nuits* és una peça impactant, amb les seves notes sostingudes que aconsegueixen crear un personal clima hipnòtic.

Antoni Colomer, crític musical

DIUMENGE, 12 DE FEBRER DE 2017 – 12.00 h
Cicle Coral Orfeó Català — *Petit Palau*

El dolor a la música sacra

Cor de Cambra del Palau de la Música Catalana
(Simon Halsey, director)
Ekaterina Zaytseva, guitarra
Simon Carrington, director

F. Guerrero: *Ave Maria*
J. Ch. Bach: *Furchte dich nicht*
C. Suriñac: *Via Crucis A cycle of fifteen Saetas*
F. Guerrero: *O crux benedicta*
J. S. Bach: *Ich lasse dich nicht*
C. V. Stanford: *Three Motets*